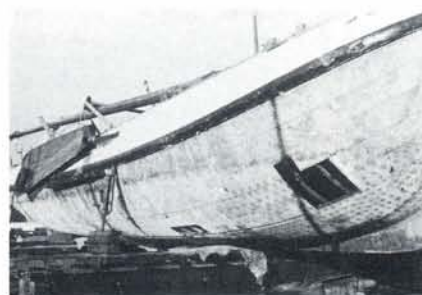
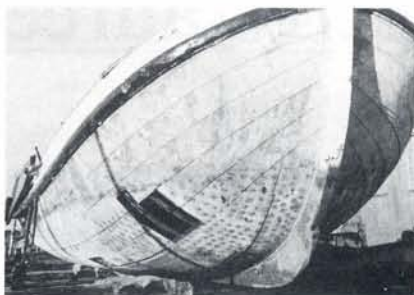

Lemsteraak Trekvogel gerestaureerd

Tekst: Jan Brilleman
Foto's: mevr. Stofberg e.a.

In oktober 1987 zeilde de Lemsteraak „Trekvogel” weer na een grondige restauratie. Dit 17,50 meter lange en 4,90 meter brede schip werd in 1912/1913 gebouwd bij Gebr. de Boer te Lemmer in opdracht van W. H. Kalis (van het latere baggerbedrijf Bos-Kalis) te Dordrecht. In de werfboeken van 1912 werd de aak onder bouwnummer

De aak op de werf van Poppen te Lemmer, voorheen Gebr. de Boer, nadat het ferro cement er weer af is.

De Lemsteraak „Trekvogel” op de Thames voor Billingsgate, de „ligplaats” van de palingaken uit Heeg en Gaastmeer.

31 vermeld. De zeilen werden gemaakt door M. F. de Vries te Lemmer. Deze Lemsteraak werd op 22 juni 1913 als „Helena” te watergelaten.

Rond 1920 werd Ir. S. Del Monte de eigenaar. Hij woonde in Rotterdam maar verhuisde in 1923 naar Brussel. De naam werd veranderd in „Trekvogel” maar de aak bleef in de jachthaven van „De Maas”. Er werden zowel

Na het Engelse „avontuur” onder zeil op de Fluessen in Friesland.

in Nederland als België vele wedstrijden gevaren. Ook was de aak aanwezig bij de vlootshow van 1923 te Amsterdam.

In 1936 werd het schip verkocht naar Engeland. Achter een coaster werd hij naar de nieuwe ligplaats gesleept. Eigenaar werd Mr. Lovegrove in Teddington aan de Theems die de naam wijzigde in „Speriamo”.

Lemsteraak Trekvogel gerestaureerd

Honderden kilo's beton werden verwijderd.

Het casco is weer gaaf en dicht en kan worden gestraald.

De mast/ankerlier na restauratie.

De eerste reis na de grondige restauratie in 1987 op de Westeinder plassen.

Zo kwam de aak voor de wal bij Stofberg.

De opbouw is verwijderd. Het verdere slopen blijkt noodzakelijk.

De lijnen staan nergens stil.

In 1937 werd de Amerikaan F. G. Morrill eigenaar, en als schipper werd de Nederlander Jan Zetsema uit Heeg aangesteld. Deze schipper bracht de aak in 1938 naar Nederland om hem daar gereed te maken voor een reis langs de kusten van West-Europa.

Enkele weken voor het uitbreken van de tweede wereldoorlog was hij met de aak op de Fär-öer eilanden. Na terugkeer in Engeland werd de aak opgelegd aan de Engelse ZW kust totdat Jan Zetsema halverwege de oorlog het schip moest verlaten. De aak werd verhaald naar de oostkust en diende de rest van de oorlog als een soort drijvend onderkomen voor geallieerde marine-officieren.

Na de oorlog waren er verschillende Engelse eigenaren, de laatste was R. M. Lane uit Poole en deze zette de aak van binnen en van buiten in de ferrocement en gebruikte hem als woonboot.

In 1976 kocht J. A. E. Kuyntjes te Breukelen de aak en deze haalde op de werf Poppen te Lemmer, voorheen Gebr. de Boer, het ferrocement er weer af. Waar nodig werden er nieuwe stukken in het schip gezet. Tevens werd er een nieuw tuig gemaakt. Tot 1986 gebruikte Kuyntjes het schip o.a. voor werkweken voor leerlingen van zijn school.

In het najaar van 1986 kwam de Lemsteraak bij Stofberg voor de wal. Tijdens het verwijderen van de opbouw kwam er steeds meer „narigheid” boven water. Knieën waren verdwenen, het dek en de boeisels moesten gedeeltelijk worden vervangen en ook vlak en huidplaten waren hier en daar aan vervanging toe.

Overall zat beton. En toen dat was weggehakt bleek dat het vlak op sommige plaatsen zelfs verdriedubbeld was. Het probleem van slopen van verroeststaal is dat je er met een snijbrander niet doorkomt.

Nadat alle staalwerk klaar was en een gave, hechte romp was verkregen, kon Stofberg met het opbouwen beginnen. Samen met de opdrachtgever werd het interieur uitgekiend. Het voordeel van Stofberg en zijn mensen is dat ze geen tekeningen nodig hebben. „Wat hun ogen zien maken hun handen”.